

64- Truyện Tỳ-Kheo Đại Lực

Một thuở nọ, Đức Phật ngự dưới cội cây Ni-câu-đà, trong thành Ca-tỳ-la-vệ.

Bấy giờ, trong nước có một vị trưởng giả có vô lượng tài sản, vật báu, không thể tính kể được. Ông chọn con gái nhà giàu sang để cưới làm vợ, tấu trời âm nhạc để mua vui cho nàng.

Sau đó, người vợ ấy mang thai, đủ mười tháng, nàng sinh được một bé trai rất to xương, vóc người khỏe mạnh, cha mẹ thấy vậy, nên đặt tên con là Đại Lực.

Đại Lực dần dần khôn lớn, thân thể khỏe mạnh không có ai bằng. Một hôm, Đại Lực cùng các bạn thân đi dạo chơi ngắm cảnh, dần dần đến dưới cội cây Ni-câu-đà. Đại Lực thấy Đức Phật Thế Tôn có ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, ánh sáng chiếu sáng như trăm ngàn mặt trời, trong lòng vui mừng, bèn bước tới đảnh lễ Phật, rồi lui lại ngồi sang một bên. Đức Phật liền nói pháp Tứ đế cho Đại Lực nghe. Tâm ý chàng được mở tỏ, chứng được quả Tu-đà-hoàn. Đại Lực liền trở về nhà thưa với cha mẹ cho chàng xuất gia nhập đạo. Vì thương con nên cha mẹ chàng không nỡ ngăn cản, bèn dẫn chàng đến chỗ Đức Phật xin cho chàng xuất gia.

Đức Phật bèn gọi:

–Lành thay, Tỳ-kheo!

Tóc Đại Lực tự rơi rụng, thân mặc pháp phục, trở thành Sa-môn, siêng năng tu tập, chứng quả A-la-hán, đầy đủ ba Minh, sáu phép Thần thông, tám pháp Giải thoát; được các trời, người kính ngưỡng.

Các Tỳ-kheo thấy việc ấy, bèn bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, Tỳ-kheo Đại Lực đời trước đã gieo trồng phước đức gì, mà nay sinh ra có sức mạnh không ai địch nổi, lại gặp Thế Tôn được xuất gia đắc đạo như thế?

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Thuở xưa, cách nay chín mươi mốt kiếp, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Tỳ-bà-thi. Sau khi giáo hóa chúng sinh viên mãn, Ngài thị hiện Niết-bàn.

Lúc ấy có vị vua tên là Bàn-đầu-mạt-đế thân lấy xá-lợi Phật rồi xây dựng ngôi tháp bằng bốn thứ báu để cúng dường.

Bấy giờ, có một người đang sinh sống bên cạnh ngôi tháp, đứng ra kêu gọi dân chúng cùng nhau xây dựng lại ngôi bảo tháp. Sau đó người ấy phát nguyện rồi ra đi.

Nhờ công đức này, cho nên trong chín mươi mốt kiếp, người ấy không bị đọa địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ, được sinh lên cõi trời, cõi người, thường có sức mạnh không ai bằng, thọ hưởng sự vui sướng cõi trời. Cho tới ngày nay gặp Ta, vị ấy vẫn là người có sức mạnh, được xuất gia đắc đạo.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy nên biết, người hô hào dân chúng cùng nhau xây dựng lại ngôi tháp thời ấy, nay chính là Tỳ-kheo Đại Lực.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.